

Arrest

nr. 322 913 van 06 maart 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X
 Enkel handelend als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
 Wijngaardlaan 39
 2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en die enkel handelt als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, op 18 juli 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 juni 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeksters dienden op 10 augustus 2023 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (hierna: de Vreemdelingenwet)

Deze aanvraag werd op 10 juni 2024 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat de kinderen enkel worden vertegenwoordigd door hun moeder, en niet door beide ouders, zodat het beroep onontvankelijk is.

2.2. Het wordt niet betwist dat de beide kinderen minderjarig zijn en dat zij hun gebruikelijke verblijfplaats in België hadden op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

Overeenkomstig artikel 35 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht worden de regels inzake de uitoefening van het ouderlijk gezag derhalve beheerst door het Belgisch recht. De ouders van de minderjarige kinderen oefenen het ouderlijk gezag, overeenkomstig de Belgische wetgeving, gezamenlijk uit.

De minderjarige kinderen moeten dan ook worden vertegenwoordigd door beide ouders samen (artikel 376, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek; zie ook: RvS 29 maart 2010, nr. 202.434; RvS 23 december 2011, nr. 217.016) en een beroep dat werd ingediend door een persoon die niet gerechtigd is om alleen de minderjarige(n) te vertegenwoordigen, is niet ontvankelijk (cf. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie, 2. *Ontvankelijkheid*, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nrs. 93-97).

Ter terechtzitting gewezen op de exceptie die wordt opgeworpen in de nota, brengt de verzoekende partij geen enkel begin van bewijs naar voren waaruit blijkt dat zij het exclusief ouderlijk gezag uitoefent over haar minderjarige kinderen.

De Raad wijst erop dat hij de procesbekwaamheid moet onderzoeken en dat in dit kader de toestemming van de andere ouder niet zonder meer kan worden vermoed. Het vermoeden van instemming van de andere ouder geldt enkel inzake handelingen over de persoon van het kind (artikel 373, tweede lid, van het BW) en daden van beheer van de goederen van het kind (artikel 376, tweede lid, van het BW). Onderhavig beroep betreft evenwel een daad van beschikking. Het vermoeden van instemming gaat dus niet op wanneer één ouder namens de gemeenschappelijke minderjarige kinderen een beroep instelt bij de Raad (cf. RvS 18 september 2006, nr. 162.503; RvS 4 december 2006, nr. 165.512; RvS 9 maart 2009, nr. 191.171; RvS 29 maart 2010, nr. 202.434 en RvS 21 november 2012, nr. 221.436). Hieruit volgt dat in het kader van het onderhavige beroep de beide ouders gezamenlijk dienen op te treden in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen, tenzij mevrouw [M.] [M.] aantoont dat zij beschikt over het exclusieve ouderlijk gezag, *quod non*.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
D. D'HONDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

D. D'HONDT	C. VERHAERT
------------	-------------